

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/17/2023
Identifikačné číslo spisu:	8119216411
Dátum vydania rozhodnutia:	19.06.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8119216411.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V. narodenej R., zastúpenej U. narodeného R., proti žalovanému 1/ Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, Banská Štiavnica, Radničné námestie č. 8, IČO: 36022047, Odštepny závod Košice, Košice, ul. Ďumbierska č. 14, 2/ Mesto Prešov, Prešov, ul. Hlavná č. 73, IČO: 00327646, o vypratanie pozemkov a zabezpečenie náhradného pozemku, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C/58/2019, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. augusta 2022 sp. zn. 7Co/25/2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 29. apríla 2021 č. k. 16C/58/2019-162 v spojení s opravným uznesením z 13. apríla 2022 č. k. 16C/58/2019-187 uložil žalovanému v 1. rade vypratať pozemky č. XXXX/X, č. XXXX/X, č. XXXX/X a č. XXXX/X, zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. F.; žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol; žalobkyni priznal vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%; a vo vzťahu k žalovanému v 2. rade vyslovil, že žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému v 2. rade sa ich náhrada nepriznáva.

1.1. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že podanou žalobou sa žalobkyňa voči žalovaným domáha vypratania pozemkov, na ktorých sa nachádza navožená zemina (odpad), pričom existencia vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu, ako aj existencia návozu zeminy na tieto pozemky medzi stranami sporná nebola. Vo veci sa ako s prvoradou otázkou bolo potrebné zaoberať pasívnou vecnou legitímáciou žalovaného v 1. rade. Zmluva o dielo bola uzatvorená medzi žalovaným v 1. rade ako objednávateľom a spoločnosťou Chladiace veže Bohunice, spol. s r.o. ako zhotoviteľom, kde práve zhotoviteľ mal byť zodpovedný za nakladanie s odpadmi pri realizácii zmluvy o dielo týkajúcej sa protipovodňových opatrení. Žalovaný v 1. rade však ako objednávateľ mal nielen právo skontrolovať vykonávanie diela (§ 550 Obchodného zákonníka), ale aj povinnosť tak urobiť zvlášť pri diele takého rozsahu a následne sa domáhať odstránenia zistených väd,

resp. odstúpenia od zmluvy. Neboli zo strany žalovaného v 1. rade produkované také listinné dôkazy alebo vyjadrenia, ktoré by ho absolútne zbavovali zodpovednosti za škody spôsobené na pozemkoch žalobkyne. Námitka žalovaného v 1. rade preto vo vzťahu k pasívnej vecnej legitímácii je nedôvodná. Nič nebráni žalovanému v 1. rade domáhať sa nápravy od zhotoviteľa diela, čo mal napokon aj zmluvne upravené v zmluve o dielo. Z uvedeného dôvodu preto žalobe o vypratanie sporných nehnuteľností vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bolo vyhovené. Čo sa týka zamietnutia žaloby voči žalovanému v 2. rade, žalobkyňa nepreukázala, aby žalovaný v 2. rade bol či už objednávateľom alebo investorom stavby, a teda nemôže byť zaviazaný na vypratanie pozemku, resp. zabezpečenie náhradného pozemku, ako to bolo žalované. Žalujúca strana bola v dôkaznej núdzi vo vzťahu k žalovanému v 2. rade, čo malo za následok neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a následne viedlo aj k zamietnutiu žaloby voči tejto strane sporu práve z nedostatku pasívnej vecnej legitímácie.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalovaného 1/ proti výroku o uložení povinnosti žalovanému 1/ vypratať pozemky, rozsudkom z 25. augusta 2022 sp. zn. 7Co/25/2022 potvrdil rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o uložení povinnosti žalovanému 1/ vypratať pozemky a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným 1/; a žalobkyňu vo vzťahu k žalovanému 1/ priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2.1. Odvolací súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že za právne bezvýznamný je potrebné považovať poukaz žalovaného v 1. rade na skutočnosť, podľa ktorej medzi ním ako objednávateľom a spoločnosťou Chladiace veže Bohunice, spol. s r.o. ako zhotoviteľom bola dňa 10. 12. 2018 uzatvorená zmluva o dielo s názvom: „Prioritné preventívne protipovodňové opatrenia v SR Podprojekt 3 F. - aktivita X“. Aj keď uzatvorená zmluva ako dvojstranný právny úkon predstavuje v súlade s ust. § 34 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy sa s takýmto prejavom spájajú, je potrebné si uvedomiť, že žalobkyňa účastníčkou tohto právneho úkonu nebola, a teda ju ani nemôžu zaväzovať dojednania medzi žalovaným v 1. rade a iným subjektom odlišným od žalobkyne. Správnym nie je ani poukaz žalovaného v 1. rade na znenie ust. § 77 ods. 2 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení účinnom v čase významnom pre právne posúdenie veci. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, pôvodcom odpadu, ak ide o odpady vznikajúce pri stavebných prácach a demolačných prácach, vykonávaných v sídle alebo v mieste podnikania, organizačnej zložke alebo v inom mieste pôsobenia právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa, je právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, pre ktorú sa tieto práce v konečnom štádiu vykonávajú; pri vykonávaní obdobných prác pre fyzické osoby je pôvodcom odpadu ten, kto uvedené práce vykonáva. Pôvodca odpadu zodpovedá za nakladanie s odpadmi podľa tohto zákona a plní povinnosti podľa § 14. Vyššie uvedené ustanovenie rozlišuje pôvodcu odpadu, a to tak, že ak sa práce vykonávajú pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu - podnikateľa, pôvodcom odpadu je ten, pre koho sa práce v končnom štádiu (spravidla stavebník) vykonávajú a nie ten, kto tieto práce vykonáva. Stavebníkom v prejednávanej veci bol bez akýchkoľvek pochybností žalovaný v 1. rade. Mýlnym je tiež záver žalovaného v 1. rade, podľa ktorého aplikácia ust. § 77 ods. 2 zákona č. 79/2015 Z. z. nie je možná, nakoľko vykonávanie diela sa neuskutočňovalo v sídle žalovaného v 1. rade. Toto ustanovenie bolo použiteľné aj pri odpadoch vznikajúcich pri stavebných prácach a demolačných prácach vykonávaných nielen v sídle alebo mieste podnikania, ale aj v inom mieste pôsobenia právnickej osoby alebo fyzickej osoby - podnikateľa. Ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra, medzi predmety činnosti žalovaného v 1. rade je zaradené i vykonávanie zabezpečovacích prác na ochranu pred nepriaznivými účinkami vôd na vodných tokoch a vodohospodárskych dielach, plnenie úloh vyplývajúcich z povodňových plánov a rozhodnutí povodňových komisií počas povodňovej aktivity. Vzhľadom na takto vymedzený predmet činnosti miestom pôsobenia žalovaného v 1. rade sú tak vodné toky na území Slovenskej republiky. Za takejto situácie žalovaný v 1. rade má tiež postavenie osoby, ktorá neoprávnene zasiahla do vlastníckeho práva žalobkyne, a preto sa žalobkyňa mohla prostredníctvom podanej žaloby na vypratanie pozemkov domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva proti žalovanému v 1. rade v súlade s ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku o uložení povinnosti žalovanému v 1. rade vypratať pozemky a vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade ako vecne správny potvrdil.

2.2. Zároveň úspešnej žalobkyňu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100% podľa

ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Podľa dovolateľa zo zmluvných ustanovení vyplýva, že všetky povinnosti ohľadne odpadov a prípadných vzniknutých škôd v zmysle zákona č. 79/2015 Z. z. Zákon o odpadoch v znení neskorších predpisov, znáša zhotoviteľ - spoločnosť Chladiace veže Bohunice, spol. s r.o., ktorý sa k týmto povinnostiam dobrovoľne zaviazal podpísaním tejto zmluvy. Takýto postup je štandardný vo všetkých zmluvách o dielo, ktoré objednávateľ bežne uzatvára aj s inými zhotoviteľmi v podmienkach SVP, š. p.. Rovnako sa v týchto zmluvách o dielo zhotoviteľ zaväzuje aj k dodržiavaniu BOZP a požiarnej ochrane na vlastnú zodpovednosť v zmysle príslušných právnych predpisov. Má zato, že zmluva ako právny úkon je najvyššou formou prejavu vôle, v ktorom sa obidve strany dobrovoľne zaviazali k plneniu vzájomných povinností. Dovolateľ namieta svoju pasívnu vecnú legitímáciu, nakoľko subjektom, ktorý by mal na základe zmluvy plniť svoju povinnosť, napr. navrátením pozemku žalobcu do pôvodného stavu, by mala byť spoločnosť Chladiace veže Bohunice, spol. s r.o., ktorá podľa názoru žalovaného 1/ uvedený stav spôsobila a nesie aj zmluvnú povinnosť vo vzťahu k nakladaniu s odpadom. Vykonávanie diela sa neuskutočňovalo v sídle objednávateľa, teda z ustanovenia § 77 ods. 2 zákona č. 79/2015 Z. z. vyplýva, že zodpovedný bol zhotoviteľ ako držiteľ odpadu v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 79/2015 Z. z., a teda bol v tom čase povinný dodržiavať všetky povinnosti jednak podľa ustanovenia § 14 ods. 1 zákona č. 79/2015 Z. z. a jednak podľa zmluvných ustanovení bodov 10.1., 10.2., 10.3., 10.4. a 10.10. Zmluvy o dielo, ktorú sám podpísal. Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že firma Chladiace veže Jaslovské Bohunice bola iba schránková firma, ktorá nevlastnila žiadny pracovný stroj a ani žiadnych zamestnancov. Zhotoviteľ by mal vedieť, s kým robí zmluvu na výstavbu takéhoto diela. Po preštudovaní všetkých zápisníc na environmentálnej polícii v F. má dojem, že na tom určite niekto zarobil, že ide pravdepodobne o nehospodárne zaobchádzanie so štátnymi peniazmi. Žalobkyňa žiada, aby dovolanie bolo zamietnuté, a aby najvyšší súd potvrdil rozsudok odvolacieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, a to z nasledujúcich dôvodov:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak

zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad 1Cdo/126/2017, 1Cdo/206/2017, 1Cdo/208/2016, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 3Cdo/132/2017, 4Cdo/14/2017, 4Cdo/89/2017, 4Cdo/207/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/186/2016, 8Cdo/78/2017, 8Cdo/221/2017).

11. Pokiaľ procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nevymedzí právnu otázku, ktorá v dovolacom konaní ešte nebola vyriešená, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku, a ktoré rozhodnutia mal dovolateľ na mysli. V opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom predpokladaný cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný svojvoľný dovolací prieskum priečiaci sa nielen vo všeobecnosti, novej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v CSP, ale konkrétne aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 3Cdo/6/2017).

12. Nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, je konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa odvolací súd riešil nesprávne. Najvyšší súd uvádza tiež to, že pokiaľ dovolateľ namieta nesprávnosť alebo nepodloženosť niektorých skutkových záverov súdov, neprípustne tým predkladá na dovolací prieskum skutkové, nie právne otázky. Dovolací súd je pritom viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

13. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu, (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázkou relevantnou podľa tohto ustanovenia môže byť len právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

14. Dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len ústavný súd) zo 14. apríla 2022 sp. zn. I. ÚS 215/2022-15, ktorý uviedol, že:... „k odmietnutiu dovolania pre nesplnenie náležitostí zadefinovania dôvodu prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku, ústavný súd považuje za potrebné dodať, že aj keď jeho súčasná judikatúra uprednostňuje materiálny prístup k vymedzeniu dovolacích dôvodov zo strany najvyššieho súdu (I. ÚS 336/2019, IV. ÚS 479/2021),

dovolací súd si bez náležitého vymedzenia právnej otázky dovolateľom nemôže túto otázku vyabstrahovať z dovolania sám (II. ÚS 291/2021). Ústavne konformné riešenie vyžaduje, „aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť...“. Sťažovateľ, resp. jeho advokát „preto musí pripraviť jasné, vecné a zmysluplné vymedzenie namietaného nesprávneho právneho posúdenia spornej právnej otázky.“ (I. ÚS 115/2020).“

15. Vo svetle horeuvedeného pristúpil dovolací súd k preskúmaniu prípustnosti podaného dovolania z hľadiska jeho obsahu, vymedzeného dovolateľom.

16. Dovolateľ ako právnu otázku vo svojom dovolaní namieta svoju pasívnu vecnú legitimáciu, nakoľko podľa jeho názoru subjektom, ktorý by mal na základe zmluvy plniť svoju povinnosť, napr. navrátením pozemku žalobcu do pôvodného stavu, by mala byť spoločnosť Chladiace veže Bohunice, spol. s r.o., ktorá podľa názoru žalovaného 1/ uvedený stav spôsobila a nesie aj zmluvnú povinnosť vo vzťahu k nakladaniu s odpadom.

17. Z námietok dovolateľa vyplýva, že v danom prípade ide o otázku skutkovú. Dovolateľ preto nesprávne právne posúdenie veci odôvodňuje spochybnením skutkových zistení, ku ktorým dospeli súdy nižších inštancií. Dovolací súd zdôrazňuje, že táto v dovolaní nastolená otázka, ktorá má skutkovú (nie právnu) povahu, nemôže byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania žalovaného 1/ v zmysle tohto ustanovenia.

17.1. Riešenie skutkovej otázky (*quaestio facti*) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (*quaestio iuris*) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (3Cdo/218/2017, 3Cdo/150/2017, 4Cdo/7/2018, 4Cdo/32/2018, 7Cdo/99/2018).

18. Dovolací súd zastáva názor, že určenie pasívnej vecnej legitimácie na základe vykonaného dokazovania je otázkou skutkovou a jej riešenie jednoznačne vychádza zo skutkových zistení zodpovedajúcich tomu-ktorému prípadu. Zodpovedanie predmetnej otázky je výsledkom vykonaného dokazovania v danom spore. Odvolací súd dospel k záveru, že za právne bezvýznamný je potrebné považovať poukaz žalovaného 1/ na skutočnosť, podľa ktorej medzi ním ako objednávatelom a spoločnosťou Chladiace veže Bohunice, spol. s r.o. ako zhotoviteľom bola dňa 10. 12. 2018 uzatvorená zmluva o dielo.

18.1. Odvolací súd vyhodnotil, že „Aj keď uzatvorená zmluva ako dvojstranný právny úkon predstavuje v súlade s ust. § 34 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, je potrebné si uvedomiť, že žalobkyňa účastníčkou tohto právneho úkonu nebola, a teda ju ani nemôžu zaväzovať dojednania medzi žalovaným v 1. rade a iným subjektom odlišným od žalobkyne... miestom pôsobenia žalovaného v 1. rade sú tak vodné toky na území Slovenskej republiky. Za takejto situácie žalovaný v 1. rade má tiež postavenie osoby, ktorá neoprávnene zasiahla do vlastníckeho práva žalobkyne, a preto sa žalobkyňa mohla prostredníctvom podanej žaloby na vypratanie pozemkov domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva proti žalovanému v 1. rade v súlade s ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“ Tým, že dovolateľ sa nestotožňuje so závermi odvolacieho súdu, ktorý odobril postup súdu prvej inštancie, v podstate spochybňuje jeho skutkové závery.

18.2. Uvedené odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a samotná polemika dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu však nepredstavuje vymedzenie právnej

otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP. K tomu dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri právnom posúdení veci však rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok. Preto námietky dovolateľa týkajúce sa spochybňovania skutkových zistení a skutkových záverov považuje dovolací súd za neopodstatnené. Navyše, úlohou odvolacieho súdu v rámci dovolacieho konania nie je riešenie skutkových otázok, pretože dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

19. Dovolateľ ako už bolo uvedené vyššie, konkrétne nevymedzil právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, nakoľko išlo o otázku skutkovú. Takáto otázka nemôže byť relevantná ani z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania žalovaného 1/ v zmysle tohto ustanovenia.

20. Dovolací súd preto konštatuje, že prípustnosť dovolania uplatneného dovolateľom podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je daná. Preto dovolací súd dovolanie žalovaného 1/ odmietol v zmysle § 447 písm. c) CSP.

21. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní úspešná, preto jej dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.